

[\(/sites/default/files/kfinder/images/mpasis.jpg\)](#)

LESVOS News	Πολιτική	Κοινωνία	Οικονομία	Αθλητικά	Πολιτισμός	Αστυνομικό Ρεπορτάζ	Εκπαίδευση	Εργασία
Αγροτικά - Αλιεία	Περιβάλλον	Τουρισμός	Υγεία	Ναυτιλιακά - Μεταφορές	Βιβλίο (/articles/news-	Μουσείο Σίγρι - Γεωπάρκο		

Η Λέσβος, οι πρόσφυγες και πολλά ερωτήματα

Δευτέρα, 28/03/2016 | Άρθρα - Γνώμες

Ο **ζωγράφος Δημήτρης Γέρος**, που ζει αρκετούς μήνες το χρόνο στη Μυτιλήνη, φωτογραφίζει και περιγράφει την ιδιόμορφη κατάσταση που επικρατεί στο νησί, με τους ανέπιους πρόσφυγες, τους απελπισμένους μετανάστες και ορισμένες ανεξέλεγκτες ΜΚΟ.

Είναι γνωστό πως κάθε μεγάλη οικονομική ή πολιτική κρίση δημιουργεί και τροφοδοτεί μια τεράστια βιομηχανία η οποία πλουτίζει αισχροκερδώντας.

Το μεταναστευτικό, που τόσο πολύ μας απασχολεί τον τελευταίο χρόνο, έχει κάνει πλούσιους πλήθος άθλιων Τούρκων διακινητών, ιδιοκτήτες εργοστασίων πλαστικών βαρκών, βιομηχανίες ντιζελομηχανών, βιοτεχνίες ακατάλληλων σωσιβίων, ξενοδόχους, εστιάτορες, εμπορικά καταστήματα

κ.ά. Έχει επίσης κάνει πλούσιους και πολλούς Έλληνες που εκμεταλλεύονται την άγνοια και την ανάγκη των προσφύγων και μεταναστών που ξεκινούν ένα μεγάλο και επικίνδυνο ταξίδι χωρίς να γνωρίζουν καμιά γλώσσα, πλην της μητρικής τους, χωρίς να ξέρουν πού βρίσκονται στο χάρτη οι χώρες στις οποίες επιθυμούν να εγκατασταθούν, χωρίς καμιά πληροφορία για τις συνθήκες των Ευρωπαίων, χωρίς να έχουν καμιά εικόνα για τις συνθήκες στις οποίες θα υποχρεωθούν να προσαρμοστούν. Πολλά χρήματα κερδίζουν επίσης και οι ομοεθνείς τους, που τους στεγάζουν έναντι υψηλού ενοικίου σε τρώγλες, τους πουλάνε εισιτήρια δύο και τρεις φορές ακριβότερα του κανονικού, τους εκδίδουν πλαστά έγγραφα, τους κλέβουν, ακόμη και απαγωγές κάνουν προκειμένου να κερδίσουν λίγα ευρώ.

Με την προσφυγική κρίση εμφανίστηκαν στη Λέσβο περίπου 80 ΜΚΟ, από τις οποίες οι περισσότερες δεν είναι γνωστό τι ακριβώς κάνουν και από ποιους χρηματοδοτούνται. Ο Δήμος Μυτιλήνης και η αστυνομία δεν είναι σε θέση να μας πουν πόσες τέτοιες οργανώσεις υπάρχουν και από πόσα και πια άτομα αποτελούνται. Ασφαλώς μερικές ΜΚΟ προσφέρουν πολύτιμο έργο και ευτυχώς που ήρθαν στη χώρα μας να βοηθήσουν την κατάσταση, την οποία δεν μπορεί να διαχειριστεί η ανίκανη και, από κάθε άποψη, επικίνδυνη κυβέρνηση μας. Υπάρχουν όμως και ΜΚΟ που αποτελούνται από τυχαίους, καιροσκόπους και εξίσου άθλιους εκμεταλλευτές του ανθρώπινου πόνου, που ήρθαν για να κάνουν τις διακοπές των ονείρων τους, υποκρινόμενοι πως βοηθάνε, ενώ τεμπελιάζουν και ξενοχτάνε διασεδαζόντας, την ίδια ώρα που χιλιάδες κακόμοιροι συνάνθρωποί μας υποσιτίζονται και κοιμούνται στις λάσπες. Για τις «υπηρεσίες» τους, μάλιστα, εισπράττουν μισθούς που δεν είναι διόλου ευκαταφρόνητοι.

Η βασικότερη βοήθεια που προσφέρουν τα μέλη τους είναι να κάθονται στις παραλίες, ανά ομάδες, να φλυαρούν απολαμβάνοντας την ανατολή του ηλίου, συχνά μετά από τρικούβερτα ολονύχτια γλέντια στα μαγαζιά του νησιού, και όταν έρθουν οι βάρκες, απλώς να τείνουν το χέρι στους ανθρώπους και να τους βοηθούν να βγουν στη στεριά χωρίς να χρειαστεί, τις περισσότερες φορές, να βρέξουν οι ίδιοι τα παπούτσια τους! Με αυτόν τον, εύκολο και ακίνδυνο, τρόπο γίνονται συνήθως οι «διασώσεις».

Οι ΜΚΟ γνωρίζουν πάντοτε πότε θα έρθουν οι βάρκες και πόσες θα είναι. Οι πληροφορίες που έχουν φημολογείται ότι προέρχονται από μυστικές υπηρεσίες που εντοπίζουν τα σήματα των κινητών τηλεφώνων των προσφύγων και μεταναστών. Αναλόγως του αριθμού των βαρκών, εμφανίζονται και οι διασώστες τους. Στις 9, 10 και 11 Μαρτίου τα ξημερώματα, είδα στις παραλίες προς τη μεριά του αεροδρομίου, όπου το τελευταίο διάστημα πήγαιναν οι βάρκες και όχι όπως παλαιότερα στη Συκαμιά και την Εφταλού, μόνο δύο μικρές ομάδες, των οκτώ-δέκα ατόμων η καθεμία, αφού δεν υπήρχαν πια πολλές αφίξεις. Οι βάρκες, απ' την άλλη, ξέρουν πάντοτε σε ποιο σημείο να κατευθυνθούν, επειδή οι ΜΚΟ αναβοσβήνουν τα φώτα των αυτοκινήτων τους, που τα έχουν στραμμένα προς τη θάλασσα, ώστε να τις προσανατολίζουν. Ευρέως πλανάται στο νησί η υποψία ότι είναι σε συνεργασία και συνεννόηση με τους Τούρκους διακινητές. Δεδομένου ότι οι ροές των μεταναστών είχαν το τελευταίο διάστημα μειωθεί, τα μέλη των ΜΚΟ βρίσκονταν σε ταραχή, αφού θα αναγκαστούν πολύ σύντομα να επιστρέψουν στις χώρες τους και στην ανεργία.

Εκτός όμως από τις μειωμένες ροές, οι οργανώσεις βρίσκονται για έναν επιπλέον λόγο αρκετά ανενεργοί, αφού το λιμενικό σώμα κάνει τώρα περιπολίες με μεγάλα σκάφη στα ανοιχτά της θάλασσας, σταματά εκεί τις βάρκες και παίρνει τους μετανάστες, τους οποίους εν συνεχεία αποβιβάζει με ασφάλεια στο λιμάνι για τα περαιτέρω, χωρίς να χρειάζεται αυτοί να ταξιδεύουν μέχρι την ακτή.

Βάσει των όσων ακούγονται και λέγονται εις βάρος των μισθωμένων μελών μερικών ΜΚΟ, αλλά και όσων είδα και φωτογράφισα, θα έπρεπε οι αρμόδιες αρχές να είχαν επέμβει και πράξει τα δέοντα από πολύ καιρό. Όμως, ένα μεγάλο μέρος των κατοίκων κερδίζει χρήματα και αυτός είναι ένας σοβαρός λόγος για να κάνουν οι υπεύθυνοι τα στραβά μάτια.

Εκατοντάδες εργαζόμενοι σε ΜΚΟ πληροφορήθηκα πως εισπράττουν τόσο υψηλούς μισθούς, που τους επιτρέπουν να νοικιάζουν βίλες αντί 3.000 και 4.000 ευρώ το μήνα. Άλλοι μένουν σε ακριβά ξενοδοχεία και χρησιμοποιούν εξίσου ακριβά αυτοκίνητα. Εννοείται πως τρώνε σε καλά εστιατόρια και διόλου δεν νοιάζονται που οι κακόμοιροι αλλοδαποί περιμένουν ώρες στην ουρά για να πάρουν ένα χάρτινο ποτήρι με λίγη, αμφίβολης ποιότητας και προέλευσης, σουπιά ή νερόβραστο ρύζι μαζί με δύο μόνο μικρές φέτες ψωμί και μία μπανάνα.

Στο λιμάνι της Μυτιλήνης -της οποίας οι κάτοικοι δυσανασχετούν γιατί εξαιτίας των αλλοδαπών ματαιώθηκαν για φέτος όλες οι κρουαζιέρες και έχουν μειωθεί κατά 80% οι κρατήσεις των ξενοδοχείων- ακριβώς δίπλα από τη δημοτική πλαζ, οι αρχές έχουν επιτρέψει σε ΜΚΟ την κατασκευή μιας βρωμερής και τρισάθλιας παραγκούπολης, ορατής από τους επιβάτες των πλοίων, με υποτιθέμενο αντάλλαγμα τις ευεργετικές υπηρεσίες της οργάνωσης προς το πλήθος των προσφύγων και των μεταναστών.

Οι εργαζόμενοι στη συγκεκριμένη ΜΚΟ, που όσο κι αν προσπάθησα δεν κατάφερα να μάθω ποια είναι και τι προσφέρει, είναι ξένοι και στην πλειονότητά τους άτομα νεαρής ηλικίας. Θα μπορούσα να περιγράψω αυτούς που είδα ως ένα είδος φρικιών ή ως ατυχείς επιγόνους χίπηδων τριτοκοσμικής χώρας. Όσοι μου μίλησαν φορούσαν βρώμικα ρούχα, είχαν άπλυτα και λειψά δόντια και ένας από αυτούς, που έδειχνε φορέας διάφορων ασθενειών, είχε στολισμένο το κεφάλι του με χοντρές αλυσίδες, κρίκους, σκουλαρίκια και καρφιά, τόσα που με έκανε να αναρωτηθώ πώς κατάφερε να κουβαλάει καθημερινά τέτοιο φορτίο.

Όταν ρώτησα δύο νεαρούς να μου πουν από πού ήταν, μου απάντησαν πως ήταν «πολίτες του κόσμου»! Τόσο συγκεκριμένα! Αν κάποιος μου έλεγε πως ήταν χρήστες ουσιών, δεν θα είχα κανένα λόγο να μην τον πιστέψω. Βλέποντάς τους, θα νόμιζε κανείς πως η Ευρώπη φόρτωσε σε μια βάρκα όποιους κατοίκους της ήθελε να ξεφορτωθεί και τους έστειλε στη Λέσβο, όπου οι αρχές τους έδωσαν γη, ύδωρ και άφθονα τρόφιμα για να κάνουν τις διακοπές τους ξέγνοιαστοί, ασύδοτοι και ανενόχλητοι. Στην τέντα μιας παράγκας, που χρησίμευε για κουζίνα, είχαν γράψει με μεγάλα κόκκινα γράμματα τη λέξη Revolution (Επανάσταση) και αντί για τόνο είχαν βάλει το Α των αναρχικών πάνω από το γιώτα και στο τέλος της λέξης είχαν προσθέσει, επίσης με κόκκινο χρώμα, ένα σφυροδρέπανο... Εύλογα λοιπόν αναρωτιέμαι, όπως φαντάζομαι και οι αναγνώστες, αν αυτή είναι μια ΜΚΟ που ήρθε να βοηθήσει τους δύσμοιρους συνανθρώπους μας ή ήρθε να προπαγανδίσει τις απόψεις της και να κάνει επανάσταση. Και τι επανάσταση ονειρεύονται, αυτά τα απολειφάδια της Ευρώπης, στη Μυτιλήνη; Και οι αρμόδιες αρχές τι κάνουν; Στην κουζίνα τους είδα μεγάλες ποσότητες πρώτων υλών για την παρασκευή κανονικού φαγητού, στο οποίο όμως δεν είχαν καμιά πρόσβαση οι πρόσφυγες και μετανάστες. Το μεσημέρι που επισκέφτηκα τον καταυλισμό, υπήρχαν περισσότεροι από 30 υπάλληλοι της ΜΚΟ και λιγότεροι από 10 πρόσφυγες ή μετανάστες, κυρίως νεαροί Βορειοαφρικανοί. Δεν είδα, όμως, καμιά οικογένεια.

Στον καταυλισμό των Σύριων, που είναι έξω από την πόλη, οι ΜΚΟ έμοιαζαν να ασχολούνται σοβαρά με το θέμα, οι συνθήκες διαβίωσης των προσφύγων ήταν αρκετά ανθρώπινες και δεν είχαν καμία σχέση με τα χάλια που μόλις περιέγραφα. Αλλά οι καταυλισμοί στη Συκαμιά είναι αρκετά πρόχειροι, βρώμικοι, με τόνους σκουπιδιών, και αυτοί σαν κατασκήνωση χίπηδων, και συγγενικής ιδεολογίας με τον απαράδεκτο καταυλισμό που βρίσκεται στο κεντρικό λιμάνι. Σε κάπως καλύτερη κατάσταση μου φάνηκε ο καταυλισμός της Εφταλούς.

Στον άλλο μεγάλο καταυλισμό, στη Μόρια, όπου φιλοξενούνται όλες οι εθνικότητες πλην των Σύριων, η κατάσταση δεν είναι επίσης καθόλου καλή και δεν δικαιολογεί τα εκατομμύρια που εισπράττουν οι κάθε λογής ΜΚΟ. Οι παράγκες, που είναι στο πλάι του δρόμου, είναι καλυμμένες με πολύχρωμα υφάσματα, μαντίλια, κορδέλες, κουρέλια και ό,τι άλλο φανταχτερό υλικό παράτησαν φεύγοντας οι μετανάστες, το οποίο χρησιμοποιήθηκε ως κακόγουστος διάκοσμος μιας Αποκρίας που δεν φαίνεται να έχει τέλος. Οι χημικές τουαλέτες μυρίζουν από απόσταση, ενώ οι υπαίθριοι «νιπτήρες» στους οποίους οι άνθρωποι πλένονται με κρύο, αν όχι παγωμένο, νερό δεν μπορούν να περιγραφούν με λόγια. Μπορεί κανείς, όμως, να βγάλει τα συμπεράσματά του -και αναλόγως να φριξει- από τις φωτογραφίες που τράβηξα και δημοσιεύω.

Ο χώρος του στρατοπέδου στη Μόρια δεν ήταν αρκετός για να φιλοξενησει τόσες χιλιάδες ανθρώπων κι έτσι στήθηκαν μικρές και μεγάλες σκηνές και έξω από αυτόν, μέσα στα χωράφια με τις ελιές. Επειδή το έδαφος ήταν επικλινές και ανώμαλο, με ελάχιστα επίπεδα σημεία, οι άνθρωποι δυσκολεύονταν να κοιμηθούν. Εξαιτίας δε των βροχοπτώσεων, η περιοχή ήταν γεμάτη λάσπες κι έτσι αναγκάζονταν να μένουν συνεχώς κλεισμένοι μέσα στις σκηνές. Κάποιοι έπαιζαν χαρτιά, άλλοι κοιμούταν για να μην καίνε πολύτιμες θερμίδες, τις οποίες δύσκολα μπορούσαν να αναπληρώσουν, ενώ σε μια μεγάλη σκηνή άκουσα κάποιους, διατηρώντας το κουράγιο τους, να τραγουδάνε με ενθουσιασμό! Οι νεότεροι έδειχναν κάπως ξέγνοιαστοι και χαρούμενοι, γιατί έχουν ακόμη αρκετό χρόνο μπροστά τους και περισσότερες ελπίδες για να ξαναπροσπαθήσουν και ενδεχομένως να πραγματοποιήσουν τα όνειρά τους. Αντιθέτως οι μεγαλύτεροι και οι οικογενειάρχες έδειχναν σοβαρά προβληματισμένοι, αν όχι απελπισμένοι, για το μέλλον τους, αφού απειλούνταν και αυτοί με επαναπατρισμό χωρίς να έχουν πλέον πολλές δυνατότητες δεύτερης απόπειρας. Οι περισσότεροι σ' αυτόν τον καταυλισμό ήταν Πακιστανοί, ενώ οι Αφγανοί ήταν πολύ λιγότεροι.

Ενας εθελοντής από την Τσεχία μου είπε πως όσοι εργάζονταν εκεί το έκαναν χωρίς αμοιβή, ενώ από άλλον έμαθα πως εισπράττουν 400 ευρώ το μήνα. Πάντως, παραδέχτηκε πως κάποια οργάνωση τους πληρώνει το ενοίκιο του σπιτιού τους. Τον ρώτησα αν τρώνε το ίδιο φαγητό, αυτό το ελάχιστο και μάλλον άχρηστο που δίνουν στους μετανάστες και τους πρόσφυγες, και μου είπε πως όχι, οι εθελοντές τρώνε άλλο φαγητό, εννοώντας πολύ καλύτερο.

Και ξαφνικά, μέσα στις λάσπες, στη βρωμιά και στα σκουπίδια, μέσα στη δραματική, μίζερη και γεμάτη αβεβαιότητα ατμόσφαιρα, εμφανίστηκαν τρεις συμπαθέστατες Ολλανδέζες κλόουν, που ήρθαν κι αυτές εθελοντικά από τη χώρα τους και με δικά τους έξοδα, για να διασκεδάσουν αφιλοκεδώς τους ανθρώπους, να τους κάνουν, όσο μπορούσαν, να ξεχάσουν για λίγο τα τόσα βάσανα, το μακρύ και περιπετειώδες ταξίδι, την εκμετάλλευση των δουλεμπόρων, την εξαπάτηση από κάθε λογής μαυραγορίτες και τις οικονομίες τους που εξανεμίστηκαν μαζί με τις ελπίδες τους. Αυτά λοιπόν τα «ολίγα», που δεν θα μπορούσαν ποτέ να φανταστούν η Σαπφώ, ο Αλκαίος και ο Ελύτης, πως συμβαίνουν σήμερα στη Λέσβο.

Υστερόγραφο

Είχε δρομολογηθεί η δημοσίευση αυτού του άρθρου όταν, με κοινή απόφαση Ευρώπης, Ελλάδας και Τουρκίας, ξαφνικά όλα τα σχετικά με το μεταναστευτικό θέματα άλλαξαν ριζικά και τα νέα μέτρα φαίνεται, εφόσον η Τουρκία τηρήσει τις υποχρεώσεις της, πως θα αποτρέψουν νέες εισροές. Έτσι, ενώ την Κυριακή 20 Μαρτίου είχαμε στη χώρα μας συνολικά περίπου 800 αφίξεις, την επόμενη μέρα ήρθαν μόνο δύο βάρκες με περίπου 100 ανθρώπους. Όσους από τους πρόσφυγες και μετανάστες ήταν στο νησί τούς έστειλαν σε άλλα μέρη της χώρας και όσους εν τω μεταξύ έφτασαν από την Τουρκία τούς πήραν οι αστυνομικοί με κλούβες και τους έκλεισαν στο στρατόπεδο της Μόριας. Στο εξής, μόνο η αστυνομία θα ασχολείται με το μεταναστευτικό και οι ΜΚΟ δεν θα έχουν πλέον κανένα λόγο ύπαρξης. Την τελευταία ημέρα που είδα μέλη τους στις ακροθαλασσιές, συζητούσαν απελπισμένα για το μέλλον τους, έτσι όπως απελπισμένα συζητούν για το δικό τους και οι δύστυχοι μετανάστες.

δημοσιεύθηκε στο "Κ" της Καθημερινής

Λέξεις Κλειδιά:

[Δημήτρης Γέρος \(/articles/free-tags/dimitris-geros\)](#)

111

Like

googleplus

2 Comments

Sort by **Newest**

Add a comment...

Athena Mamaedo Theoulini · Head Chef at Chez Moi

ΧΥΔΑΙΟ ΑΡΘΡΟ

Like · Reply · Mar 30, 2016 11:42am

Γιώργος Τυρικός-Εργάς · Research Associate at University of Durham

<https://www.facebook.com/mko.aggalia/posts/1013344605368257>

Like · Reply · Mar 29, 2016 10:06am

Facebook Comments Plugin

12/07/17 - 09:00

[Να μιλάς \(/articles/news-categories/arthra-qnomes/na-milas\)](#)

Να μιλάς

Τζώριζα Ρασβίτσου *

Το κείμενο αυτό είναι μια Αφαιρετική Έκδοση από το Facebook

27/06/17 - 07:15

[Η σεισμόπληκτη Βρίσα της Βρισηίδος του Ομήρου \(/articles/news-categories/arthra-qnomes/i-seismoplakti-vrisa-tis-vrisiidos-toy-omiroy\)](#)

Συντάκτης:

Αριστείδης Κυριαζής *

[\(/articles/news-categories/arthra-qnomes/i-seismoplakti-vrisa-tis-vrisiidos-toy-omiroy\)](#)

21/06/17 - 18:23

[Μαγεία σε λευκό πανί](#) (/articles/news-categories/arhra-qnomes/mageia-se-levko-pani)

Γράφει η Τζώρτζια Ρασβίτσου *

Θα συναντηθούμε πάλι εκεί. Στις σκοτεινές αυλές. Κι είναι τώρα στην εποχή τους τούτες οι αυλές. Όσες έχουν...

[\(/articles/news-categories/arhra-qnomes/mageia-se-levko-pani\)](#)

Η ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΛΕΣΒΟΥ ΣΕ ΕΙΚΟΝΕΣ

[\(/articles/news-categories/astynomiko-reportaz/3-allodapoi-traymaties-se-trohaio-stin-panagiouda\)](#)